ఇష్టం ఏమిటి? అయిష్టం ఏమిటి? సనత్‌కుమారుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే మీకు వెయ్యికోట్లు ఉంటే ఆనందం రాదు, వంద పిహెచ్‌డిలు ఉంటే ఆనందం రాదు. మీరు అందరినీ ఆత్మగా చూడటం నేర్చుకొంటే మీరు ఆనందంగా ఉంటారు. సమాజంలో రకరకాల మనుషులు ఉంటారు, వారి గుణాలు రకరకాలుగా ఉంటాయి. ఆ గొడవ నీకు ఎందుకు? ఆ గుణాలు కూడా వారు కాదు. ఆ గొడవలు అన్నీ వదిలేసి అందరినీ ఆత్మదృష్టితో చూడండి, అప్పుడు మీకు ఆనందం కలుగుతుంది, శాంతి కలుగుతుంది.

ప్రతి జన్మలోను మనం కాని గొడవలను మనం చుట్టబెట్టుకొని వస్తూ ఉంటాము. మీరు విచారణ చేస్తే మిమ్మల్ని అంటిపెట్టుకొని ఉన్న గొడవలు, మిమ్మల్ని చుట్టుకొన్న గొడవలు, గత జన్మల నుండి మీరు నొల్లి తెచ్చుకొన్న గొడవలు అన్నీ వాటంతట అవే ఊడిపోతాయి, ఎందుచేతనంటే అవి నిజం కాదు కాబట్టి అవి అన్నీ ఊడిపోతాయి. సనత్ కుమారుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే మనం శత్రువులను శత్రువులుగా చూస్తాము, మిత్రులను మిత్రులుగా చూస్తాము. కాని ఒక శత్రువును మీరు నిజంగా మిత్రుడిగా చూడగలుగుతున్నారు అనుకోండి అది ఈశ్వరుని దయ లేకుండా మీ తెలివితేటల వలన సాధ్యం కాదు అని చెప్పాడు. ఇంద్రియాలు అన్నింటిని ఒబ్బిడిగా వాడుకోండి. ఇంద్రియాలను ఒబ్బిడిగా వాడుకోకపోతే విచ్చలవిడితనం వచ్చేసి క్రమశిక్షణ పోతుంది. క్రమశిక్షణ పోయిన తరువాత మీ చదువుగాని, మీ ధనంకాని మిమ్మల్ని రక్షించలేదు, అది సనత్‌కుమారుని బోధ. సృష్టి అంటే ఏమీ లేదు కామక్రోధాలే సృష్టి. మనలో కామక్రోధాలు ఉన్నంతకాలం ప్రపంచంలోనికి రాకుండా ఉండటం సాధ్యం కాదు అంటున్నాడు సనత్‌కుమారుడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-12-08, అరుణాచలం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ప్రతీ మనిషి ఏ పని చేసినా సంతృప్తికోసం చేస్తాడు. అందరూ వారి ఇంట్లో వారిని వారు ప్రేమించుకొంటున్నారు. మమ్మల్ని కూడా అలా ప్రేమించమంటే ఎవరూ ప్రేమించరు. మీ ఇంట్లో వారిని మీరు ప్రేమించుకోవటం వలన మీకు సంతృప్తి వస్తోంది. అందుచేత వారిని ప్రేమిస్తున్నారు. మమ్మల్ని ఎందుకు ప్రేమించరు అంటే మామీద కోపంలేదు, మమ్మల్ని

ప్రేమించినప్పుడు మీకు సంతృప్తి రావటం లేదు. మీకు సంతృప్తి రానప్పుడు మమ్మల్ని ప్రేమించండి అని అడిగినా మమ్మల్ని మీరు ప్రేమించరు. మనిషి కేవలం అన్నం తినటం వలన బట్టలు కట్టుకోవటం వలన బతకలేడు, జీవితానికి ఒక సంతృప్తి ఉండాలి. మనం స్మశానానికి వెళ్ళేవరకు ఇంద్రియాలను ఎలా సంతృప్తి పరచుకొందామా అని ఆలోచిస్తాము కాని ఆత్మజ్ఞానం గురించి ఆలోచించము. ఆత్మజ్ఞానం వస్తుందో రాదో వదిలేయండి అసలు దానికోసం ప్రయత్నం చేయము. ఎవరి శరీరం చూసుకొని వారు పొంగిపోతున్నారు. అసలు శరీరం ధరించటమే అశుద్ధంతోటి సమానం అని ఒక శివభక్తుడు చెప్పాడు. మన శరీరానికి ఇచ్చే ప్రాముఖ్యత మన మనస్సుకు ఇవ్వటంలేదు. ఎందుచేతనంటే మనస్సు విలువ మనకు తెలియటం లేదు. మన మీద దుమ్ముపడితే దులిపేసుకోవాలి అని అనుకుంటాము. మరి మనస్సులో పడే దుమ్ముకూడా దులుపుకోవాలనే బుద్ధి మనకి రావటం లేదు. మనం ఎప్పడూ సత్కర్మ చేయకపోవటం వలన ఆ బుద్ధి మనకు కలగటం లేదు. కళ్ళజోడు శుభ్రంగా లేకపోతే గుడ్డపెట్టి శుభ్రంగా తుడుచుకుంటూ ఉంటాము. అద్దాలు శుభ్రంగా లేకపోతే మీరు ఉన్నా మాకు కనబడరు. పుస్తకం చదివినా పుస్తకంలో అక్షరాలు కనబడవు. అలాగే బుద్ధిలో దుమ్ముపడకుండా ఉంటే, బుద్ధి నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉంటే అప్పుడు భగవద్గీత అర్ధమవుతుంది. నీ బుద్ధి సరిగ్గా లేనప్పుడు ఏదో కాలక్షేపంకోసం భగవద్గీత చదివినా ఆ భగవద్గీత తన హృదయాన్ని ఇవ్వదు. మీలో చాలామంది మేము బుద్ధిమంతలము అని అనుకుంటున్నారు. కొంతమంది మేము చాలా తెలివిగలవాళ్ళము అందరిని ఉద్ధరిస్తున్నాము అని అనుకుంటున్నారు. అసలు సబ్జక్టు ఏమిటి అంటే ఈ తెలివి గలవాళ్ళు, ఈ పండితులు, మంచివాళ్ళు అనుకోవటం ఇదంతా మాయలో ఉండటం వలన అనుకుంటున్నారు. మాయ దాటిన తరువాత ఇలా అనుకోము. ఇలా అనుకుంటున్నాము అంటే మనం నూటికి నూరుపాళ్ళు మాయలో వున్నాము అని అర్ధం.

ప్రపంచంలో ఉన్న మాయ అంతా ధనరూపంలో ఉంది అని వాల్మీకి చెప్పాడు. ధనం దగ్గరకి వచ్చేటప్పటికి అక్కాచెల్లెళ్ళు పేచీ పెట్టుకుంటారు, అన్నదమ్ములు పేచీలు పెట్టుకొంటారు, కోర్టుకి వెళ్ళిపోతారు. భగవంతుడు ఏమి చేసాడంటే చిల్లర చిల్లరగా పెట్టటం ఇష్టంలేక మాయ అంతా ధనంలో పెట్టి వదిలేసాడు అని వాల్మీకి చెప్పాడు. సబ్జక్టు ప్రోపర్‌గా అర్ధం

చేసుకోకుండా ఏదో వచ్చేస్తుంది అనుకుంటే ఏమి వస్తుంది? దుమ్ము వస్తుంది తప్పించి ఇంక ఏమీ లేదు. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యము ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మీకు అవగాహన అవ్వాలి. మనకు ఉంటే కోరిక ఉంటుంది లేకపోతే కోపం ఉంటుంది. మనకి ఏ రకమైన కోరిక వచ్చినా అక్కడ అజ్ఞానం ఉంటుంది. అజ్ఞానం ఉంటేనే మనకి కోరిక వస్తుంది. నీకు రాంగ్‌తింకింగ్ లేకపోతే అసలు డిస్ట్రబెన్స్ రాదు. రాంగ్‌తింకింగ్ ఉందని మనకి తెలుస్తోంది కాని దానిని రైట్‌తింకింగ్‌లోకి మార్చుకోవటానికి సాధన లేదు అసలు ఆ ప్రయత్నమే లేదు, నువ్వుకాని సమాజంతోటి, నువ్వుకాని శరీరంతోటి, నువ్వు కాని మనస్సుతోటి తాదాత్మ్యం పొందినంతకాలం కోటి జన్మలు ఎత్తినా నిన్ను భయం వెంటాడుతూ ఉంటుంది. మీకు వెయ్యి కోట్లు డబ్బు ఉన్నా మీ కూడా భయం వచ్చేస్తూ ఉంటుంది. జనరల్‌గా మనుషుల్ని చూస్తూ ఉంటే నూటికి ఒకరో ఇద్దరో శాంతిగా ఉంటారు. మిగతా వాళ్ళందరూ అశాంతితోటి బాధపడుతూ ఉంటారు. డబ్బు ఉన్నవారికి అదే పని, డబ్బు లేనివారికి అదే పని. బయట ఏదో ఉంది, ఏదో పొందాలి అని ఎవడి మొఖం చూసినా అశాంతే. మన దేహంతోటి, మనస్సుతోటి తాదాత్మ్యం ఎంతకాలమైతే మనకి ఉందో అంతకాలం బంధువులు ఉంటారు, స్నేహితులు ఉంటారు, విరోధులు ఉంటారు, బంధువులు అంటేనే బంధించేవాళ్ళు అని అర్థం. మా చుట్టాలు, మా చుట్టాలు అని అలా చెప్పకుని తిరుగుతూ ఉంటాము అదొక సంతృప్తి.

మీరు కాలేజీల్లో చదివే చదువుల వల్ల పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది కాని దాని వలన శాంతి రాదు, జ్ఞానం రాదు. చదువు వలన మనకి గర్వం వస్తోందికాని వినయం రావటంలేదు. అంటే ఆ చదువులో, ఆ పద్ధతిలో ఎక్కడో లోపం ఉంది. నీకు విద్య వచ్చి వినయం రాకపోతే వింత పశువు అవుతావు అని భర్తృహరి చెప్పాడు. మీ శరీరం కూడా నీడ ఎలా వస్తుందో అలాగ విద్యకూడా వినయం వచ్చేయాలి. మీరు చదువుకున్న చదువు నిజమైతే మీరు అణిగి ఉంటారు. కాని మీరు ఎగిరి ఎగిరి పడుతున్నారంటే మీరు చదివింది మీకు అర్థమవ్వలేదు. రాగద్వేషాలు లేని మనిషిని చూసేకొలది చూడాలని అనిపిస్తుంది. అది లోపల ఉన్న జ్ఞానం యొక్క వైభవం. మనం ఒక పండుని పట్టుకున్నాము అనుకోండి ఆ పండు వదిలేస్తే భూమియొక్క ఆకర్షణ వల్ల కిందకి పడిపోతుంది. అలాగే రాగద్వేషాలు మనస్సుని వదిలేసాయి అనుకోండి మనస్సు వెళ్ళి గూటిలో పడిపోతుంది. సొత్తుగలవాడు

స్వామి. మనందరం నేను నేను అంటాము. నేను ఎవడో మీకు తెలియకపోయినా వాడిని వేసుకొని తిరుగుతున్నాము కదా! ఇది ఎవరి సొమ్ము? ఏ హృదయంలో అయితే ఈశ్వరుడు ఉన్నాడో, ఎక్కడైతే భగవంతుడు అంతర్యామిగా ఉన్నాడో అక్కడ నుంచే ఈ నేను వచ్చింది. అందుచేత ఇది దేవుడు సొమ్ము. వాడిది వాడికి ఇచ్చేయాలి. ఈ నేనును దేవుడు దగ్గరకి పంపేస్తే నేను పీడ విరగడ అయిపోతుంది, ఈ నేనును వాడి దగ్గరకు పంపటం మనకు చేతకావటం లేదు. వాడిని లోపలకి వెళ్ళిపొమంటే ఎగిరి ఎగిరి బయిటకి వచ్చేస్తున్నాడు. అలవాట్ల వేగం వాడిని బయటికి తీసుకువచ్చేస్తుంది. అహంకారాన్ని సంతృప్తి పరచుకోవటానికి పనిచేయమని చెప్పలేదు, చిత్తశుద్ధి కోసం పని చేయమని పరమాత్మ చెప్పాడు. కాని మనలను అహంకారం సంతృప్తి అయితే పని చేస్తాము. లేకపోతే ఆ పని చెయ్యము, దేవుడు చెయ్యమన్నా చెయ్యము.

మీరు సరస్వతీ దేవి పుత్రులు అని ఆచార్యులవారితో అంటే ఆయన సంతోషించలేదు. భక్తికి మించిన సరస్వతి ఉందా, భక్తికి మించిన లక్ష్మి ఉందా, భక్తికి మించిన పార్వతి ఉందా, భక్తికి మించిన సొమ్ము ఉందా అన్నారు ఆచార్యులవారు. సద్భక్తు తాలుక అనుభవం చేతిలో పెట్టుకొని ఆ అనుభవాన్ని చిన్న చిన్న మాటలతోటి ఇతరులకు అర్థమయ్యేలాగ చెప్పేవారు, ఆ నేర్పు ఆచార్యులవారికి ఉంది. మీరు కోరికలతోటి భక్తిగా ఉంటే మీకున్న కోరిక నెరవేరుతుంది కాని దేవుని అనుగ్రహానికి పాత్రులుకారు. ఏదో లోకవిషయాలకోసం, భోగాలకోసం, అక్కడ ఏదో ఉంది అని దానిని పొందటం కోసం భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తే అది భక్తి కాదు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. భగవంతుడిని భగవంతుడికోసమే మనం ప్రార్థిస్తూ ఉంటే అది భక్తి అన్నారు. మనం మనుషుల్ని మోసం చేయగలము కాని దేవుడిని మోసం చేయలేము. ఈశ్వరుడు దయా సముద్రుడు, కర్మఫలదాత. మీరు చేసిన కర్మకి ఫలితం ఇవ్వకుండా ఉండడు. కర్మ ఫలితం అనుభవించేటప్పుడు వాడిని తిట్టుకుంటాము. తిట్టుకున్నా వాడు దయా సముద్రుడే. మీకు పడవలసిన మొట్టికాయలు మీకు పడితేనేగాని బుద్ధిరాదని వాడికి తెలుసు. మనం వినము కాబట్టి మనకి కర్మఫలాన్ని ఇచ్చి దెబ్బలు కొడుతూ ఉంటాడు. మనకి ఆ దెబ్బలు కొట్టినా బుద్ధి రావటంలేదు. మనం బొత్తిగా మొద్దుబారిపోయాము. సంకెళ్ళు అనేవి బయట ఎక్కడా లేవు. మన కోరికలే మన సంకెళు

ళ్ళ మన తలంపులే మన సంకెళ్ళు, మన సంకల్పాలే మన సంకెళ్ళు అందుచేత సాధ్యమైనంతవరకు కోరికలు తగ్గించుకోవాలి. అలవాట్లు వేగం తొందరగా తగ్గదు. మీరు ప్రయత్నం చేయాలి, ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి. అసలు మనం ఈశ్వరుడిని స్మరించాలన్నా ఆయన అనుగ్రహం లేకుండా ఆయనను స్మరించలేము. మీరు ప్రయత్నం చేయాలి. మీ ప్రయత్నం ఫలిస్తుందా లేదా అన్నది ఈశ్వరుడి యొక్క చేతిలో ఉంది. నీ చేతిలో ఉన్న పనిని నువ్వు చేసి వదిలేయి.

మన మాట దేవుడు చూడడు, మనం చేతితోటి చేసేపని దేవుడు చూడడు. లోపల ఉన్నటువంటి సంకల్పాన్ని చూస్తాడు. దానిని బట్టి నీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది కాని బయట మనం చేసే కుయుక్తులవల్ల, కుతంత్రాల వల్ల, జిమ్మిక్కుల వల్ల మనకు జ్ఞానం రాదు. నీ మనస్సుని నువ్వు బాగుచేసుకోవాలనే బుద్ధి కూడా నీకు కలగటం లేదు. నీ శరీరం చనిపోయాక నీ కూడా మనస్సు తప్పించి ఏదీ రాదు. అందుచేత మీకు గురువుతోటి, ఈశ్వరుడుతోటి మానసికమైన అనుబంధం ఉండాలి. మీ శరీరం ఎక్కడ ఉన్నా భగవంతుడితోటి మానసిక అనుబంధం ఉండాలి. భగవంతుడే మనకు తల్లి, భగవంతుడే మనకు తండ్రి. భగవంతుడు మన క్షేమం కోరినట్లు సృష్టిలో ఎవరూ కోరరు అనే విషయం మరచి భగవంతుడిని మిస్ అయిపోతున్నాము. మనం బాగా డబ్బు సంపాదిస్తే, ఇంటినిండా సామాన్లు పెట్టేసుకొంటే, బాగా చదువుకుంటే మనం సుఖంగా ఉండగలము, శాంతిగా ఉండగలము అనుకుంటున్నాము ఇది తప్పడు అభిప్రాయము. ఇందులో నుండి బయటకు రావటానికి వెయ్యి జన్మలు పట్టినా ఆశ్చర్యపడ నక్కరలేదు. ఎందుచేతనంటే శాస్త్రం మంచి విషయం చెప్పినా నీ బుద్ధిలో కల్మషం ఉన్నప్పడు ఆ మంచిని నమ్మనివ్వదు, మనం నిజంకంటే అబద్ధాన్ని ఎక్కువ ఇష్టపడతాము, ఎందుచేతనంటే మన మనస్సు అబద్ధం.

మనం ఎవరికైనా ఒక పదార్థం ఇస్తున్నాము అనుకోండి లేకపోతే అన్నము పెడుతున్నాము అనుకోండి అక్కడ పెట్టటం ప్రధానం కాదు, అక్కడ మన సంకల్పం ఎలా ఉంది, ఏ ఉద్దేశ్యంతోటి ఇస్తున్నాము అది ప్రధానం. కుచేలుడు కృష్ణుడికి వాసన వచ్చిన అటుకులు ఇస్తాడు. ఆ వాసన వచ్చిన అటుకులు ఎంత గొప్పగా ఉన్నాయి అంటాడు కృష్ణుడు, అంటే అక్కడ కుచేలుడు యొక్క భక్తిని చూస్తున్నాడు కాని అటుకులు తినటంకాదు. ఆ అటుకులు ఇచ్చే వెనకాల ఆ మోటివ్ ఏమిటి అది కృష్ణుడు ఎంజాయ్ చేస్తున్నాడు. కుచేలుడు

అటుకులు ఎంగిలిచేసి ఇవ్వలేదు. శబరి అన్ని పదార్థాలు ఎంగిలిచేసి బాగున్నాయా లేదా అని చూసి రాముడికి ఇచ్చేది, ఆ ఎంగిలి పళ్ళు ఎంత బాగున్నాయో అని రాముడు తినేసేవాడు. రాముడు తినేసి వూరుకోలేదు, శరీరంతోటి ఉండగానే శబరిని ఆయనలో కలిపేసుకున్నాడు, అది శబరి యొక్క వైభవం. ఒకసారి అమెరికాలో స్వామీజీ మాట్లాడుతూ ఉంటే అక్కడివారు ఏమన్నారు అంటే మీ గురువుగారికంటే నీవే గొప్పవాడివయ్యా, మీ గురువుగారికి చదువులేదు, సంధ్య లేదు. సబ్జక్టు నువ్వే బాగా ప్రెజంట్ చేస్తున్నావు అన్నారు. అప్పుడు స్వామీజీ ఏమి అన్నారు అంటే ఏ గురువు అయితే నన్ను తయారుచేసాడో ఆ గురువు కంటే నేను గొప్పవాడిని అని అనకండి అది అపచారం అన్నాడు. మిస్ అండర్‌స్టాండింగ్ వల్ల అలా అనుకుంటున్నారు అని స్వామీజీ అన్నారు. వాసుదేవ స్వామి గీతలో ఏమన్నారు అంటే నువ్వు ఎక్కడ చెయ్యిపెడుతూ ఉంటే అక్కడ నీకు మంచినీళ్ళు దొరికేటప్పుడు నూతులు చుట్టూ, చెరువుల చుట్టూ తిరగటం నీకెందుకు? నీళ్ళు దొరకని వాడు నూతులు చుట్టూ, చెరువుల చుట్టూ తిరుగుతాడు. నీకు కావలసిన ఆనందం, నీకు కావలసిన సుఖం, నీకు కావలసిన శాంతి నీకు అందుతూ ఉంటే ఇంక బయట ఏదో చేస్తే ఏదో వస్తుంది అని తిరగవలసిన పని నీకు లేదు. బ్రాహ్మీస్థితి పొందినవాడికి వాండరింగ్ అవసరం లేదు.

రమణస్వామి చెప్పేది ఏమిటి అంటే అనుగ్రహం లేదు, అనుగ్రహం లేదు అని మీరు అంటున్నారు. అసలు అనుగ్రహం పని చేయని క్షణమంటూ లేదు దయలేని క్షణమంటూ లేదు. కానీ దానిని పట్టుకోలేక అది మనకు అందటం లేదు కాబట్టి లేదు అనుకుంటున్నాము. ప్రేమిస్తే జ్ఞానే ప్రేమించాలి. అజ్ఞానంలో ఉన్నవాడు ఏమి ప్రేమిస్తాడు. జ్ఞానము ప్రేమ వేరుగా ఉండవు, జ్ఞానము ఆనందము వేరుగా ఉండవు. వైభవం అంతా జ్ఞానంలోనే ఉంది. తపస్సు అంటే దేహము నేను అనే తలంపుని ఎండింపచేయటమే తపస్సు. మనకి దేహాభిమానం ఉన్నంతకాలం భగవంతుడు ఏ పని అయితే చెయ్యమన్నాడో ఆ పని చెయ్యాలి, వద్దు అని చెప్పిన పని చెయ్యకూడదు. అప్పుడు మన మనస్సు వెళ్ళి గూటిలో పడిపోతుంది. నీకు ఒకవేళ బ్రాహ్మీస్థితి కలిగినా యజ్ఞ, దాన, తపస్సులు విడిచిపెట్టవద్దని స్వామివారు చెప్పారు. విడిచిపెట్టవలసినవి ఏమిటి అంటే రాగము, భయము, కోపము అన్నారు స్వామి. నువ్వు సత్‌కర్మ చేస్తూ కర్మయోగి అవ్వాలి కాని, నీ చేతిలో వున్న పని మానేసినంత మాత్రంచేత